

MEDNARODNA FIZIKALNA OLIMPIJADA - BANGKOK 2011

Od 10. do 18. julija je v Bangkoku na Tajskem potekala 42. mednarodna fizikalna olimpijada. Slovenijo sta skupaj z dvema dijakoma iz Gimnazije Bežigrad in dijakom iz Šolskega Centra Velenje, zastopala tudi dijaka Srednje šole Josipa Jurčiča – Mitja Zidar in Marko Ljubotina.

Potrebno je povedati, da se ne regijskih tekmovanjih v znanju fizike vsako leto pomeri okoli 900 srednješolcev. 125 najboljših se uvrsti na državno tekmovanje, prvi deset v državnem merilu pa se nato pomeri na izbirnem tekmovanju za fizikalno olimpijado. Pet tistih, ki imajo najboljši seštevek točk iz državnega in izbirnega tekmovanja, se praviloma udeleži mednarodne olimpijade.

Dva meseca po tekmovanju sta Mitja in Marko – bodoča študenta fizike, oglasila na šoli. O vtisih, rezultatih in seveda tudi zanimivostih, ki sta jih doživela na Tajskem, se je z njima pogovarjala njuna mentorica, profesorica fizike – Maruša Potokar.

Kakšna je vajina prva misel, ko se spomnita na Tajsko in na fizikalno olimpijado:

Mitja: Vroče. Bilo je zelo vroče – zunaj namreč, prostori pa vsi zelo klimatizirani. Samo mesto Bangkok je zares ogromno, trinivojske avtoceste, kilometrske stavbe, ki so med seboj povezane, pa ogromni nakupovalni centri in mostovi ...Da o podzemnih železnicah sploh ne govorimo.

Marko: Pa veliko ljudi in dobra hrana. Čeprav se po nekaj dneh malo naveličaš teh njihovih sladko kislih kombinacij.

Kje ste bili nastanjeni in kako ste preživljali prosti čas?

Mitja: Vsi tekmovalci – in teh je bilo okrog 400 - so bili nastanjeni v istem hotelu. Prosti čas smo preživljali z ogledi mesta, enkrat smo šli tudi na malo daljši izlet v t.i. Rose Garden, ki izgleda kot neke vrste naravni park v katerem ohranjajo stare običaje.

Marko: Vsaka ekipa je imela svojega vodiča – študenta.

Naš vodič nam je zelo veliko povedal tudi o tajskem sistemu izobraževanja, o zelo težkih pogojih za napredovanj, v katerih obstanejo le najboljši. Spoznali smo se tudi z ostalimi tekmovalci, s Švedi na primer, pa z Američani.

Kako pa je potekalo samo tekmovanje?

Mitja: Tekmovali smo v ogromni dvorani, razdeljeni na majhne prostorčke – bokse, kjer je imel vsak tekmovalec svojo mizo in stol. Samo tekmovanje je sestavljeno iz dveh delov. Najprej je reševanje treh teoretičnih nalog, za katere smo imeli 5 ur časa. Naloge smo reševali v slovenščini. Po teoretičnem delu tekmovanja smo imeli prost dan.

Marko: No, potem pa smo imeli še praktični del tekmovanja, kjer smo na mizo dobili škatlo z različnimi pripomočki in navodili za izvedbo eksperimentov. Tudi tu smo imeli na voljo 5 ur časa. Potem so mentorji te naloge, prevedli, jih ocenili in nazadnje razglasili rezultate.

Slovenija je domov prinesla eno bronasto medaljo, dobil jo je dijak bežigradske gimnazije – Pavel Kos, ostali štirje pa ste prejeli priznanja. Kako sta vidva zadovoljna z rezultati?

Mitja: Lahko bi bilo bolje... Treba je vedeti, da je se naša Slovenija ne more primerjati s sto in več milijonskimi državami. Za nas in tudi zame so bili rezultati postranskega pomena, večji poudarek sem dal na spoznavanje nove dežele in njenih ljudi.

Marko: Če pa bi se še malo bolj pripravljala... Neposredne priprave za olimpijado smo imeli samo en teden, morda bi morali imeti intenzivne priprave skozi vse leto.

Kako pa je bilo sicer glavnimi nagradami in prvimi mesti na letošnji fizikalni olimpijadi?

Mitja: Večina zlatih medalj je ostala v Aziji. Prvi Evropejec je bil na 18.mestu.

Marko: Zelo veliko pa je bilo Kitajcev, tudi v drugih ekipah.

Pa če zdaj pogledamo še malo v prihodnost, kje se vidita čez 7 let?

Mitja: Nekje v matematični fiziki. Dinamika tekočin morda...

Marko: V iskanju odgovorov ne vse možne »zakaje« bi bil rad nekje, kjer bi me za to iskanje dobro plačali. ☺ Zanima me vse mogoče, matematika, medicina...

Na koncu pa še vprašanje, kako se zdaj, ko sta maturirala (mimogrede –Mitja je bil letošnji zlati maturant), spominjata časov na Srednji šoli Josipa Jurčiča?

Mitja: Bilo je fino. Šola blizu doma, dobra malica... Stopnica na poti do cilja. Pa nepozabno druženje s sošolci, s katerimi smo se res dobro razumeli. To so po moje spomini, ki bodo ostali za zmeraj.

Marko: Nikoli mi ni bilo žal, da sem se vpisal in šolal na »Jurčiču«. Veliko smo skupaj doživeli.

Fotografije so iz arhiva Mitje Zidarja in iz galerije uradne spletne strani 42. mednarodne fizikalne olimpijade <http://www.ipho2011.org/home>, kjer si lahko ogledate še ostale zanimivosti s tega tekmovanja.

Zbrala in uredila: Dragica Šteh, prof.